

VINSKO DRUŠTVO
V
Mariboru.

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrške slovence.
PRIHÁJA VSAKÓ NEDELO.

Cena Novin je na leto:
Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.
za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na
eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakomni na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tüdi k tomü
moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srca
Jezušovoga vküp je na leto:
domá, če za več naročnikov na eden naslov se
pošilajo 4 K.
če samo za ednoga 5 K.
v Ameriko vsakomni naročniki na njegov lasten
naslov 8

„Či ne bode obilneša pravica vaša. . .

— Mát. V. —

Ne pridete v králestvo nebesko“. To je tisto, za šteroga volo lovljenjé ríb tak preveč žmetno ide. Záto ka boži biti, od Bogá blagoslove odáblati, njegove dáre vžívati pa na slednje lepo v nebésa priditi ino se tam na veke veseliti v nezgovorlivom veselji, što to ne bi šteo. Či bi Bog samo telko želo od nás, naj želemo njegovi biti ino se naj známo njegovim dárom prav veseliti, te bi že dávnó bíla edna ovčárnica i eden pastír.

Samo ka Bog trüd, delo, zatajüvanje žele od vsakoga, kí šcé k njemi priditi. „Obilneša naj bode pravica vaša,“ to so njegove reči. Ne ti je zadosta, či ne moriš, ne krádneš, ne vkaniš, ne praznúješ, nego potrebno je, naj vsega toga poželenja niti v srci neimaš. Njegovo oko srca zgrüntáva. Njemi se nikaj ne vídi v tebi, ka je proti njemi. On mišlenja i poželenja tak sodi, kak djánja, ár on mišlenja i poželenja tak vídi, kak djánja. Pa pred njega nikaj zamázanoga ne more priditi.

„Lepota králeske hčeri je od znotra,“ právi sv. písmo. Kí šcé pred Bogom lepi biti, on more od znotra v srci začnoti olepšávanje samoga sebé, on more svoja božna mišlenja i poželenja tretí, on more djánja sebi naložiti, štera do njegovim božnim poželenjom protivna, on more znati zatajiti samoga sebé.

Od toga se pa lüdjé bojijo. Pravi nemertüčlivomi, naj se posti, ka de ti pravo? „Se postim, kda neman kaj jesti.“ To de njegov odgovor. Nanč se njemi ne senja, ka je zatajüvanje samoga sebé. Pravi srdítomi, naj moli za neprijátela. „Jes? — de ti odgovárjao

— jas bi ešče molo za njega!“ Ne razmi, ka je dužen svoj čemér tretí. Pravi nečístomi, naj se ogible vse božne družbe, naj se posti i moli, naj pohája sakramente. „Ka bi lüdjé, prijátli pravili, či ne bi med njé šo?“ To je njegovo odgovor. Njemi je za prijátelstvo lüdih pa ne za prijátelstvo bože. Postiti se ne more, ár ga je greh slaboga včino pa nočí, v šterih neima počítka. Za spoved i hižo božo pa ne časa pri njem, ár on, svoj sloboden čas na božni potáj porabi.

Pa to je zrok, ka so mreže Gospodove prázne, ka je ovčárnice i pastírov telko rázličnih, ka „ne koga, ki bi si premišlávao v srci.“ Vnogi bi rad dobro i lahko živo pa míslí vnogi, ka je zadosta, či si on sám naprávi regule, štere de držao pa ga njegove regule zveličajo. Bog pa drügo mero má, štero je on nazvesto lüdem, štero glási njegova sv. maticérkev, pa kda Bog ednok naprejevzeme to mero ino de vsakoga ž njov mero, te vnogi-vnogi spádne vkraj, kí se zdaj za mirnoga čüti ino je jáko zadovolen z svojov merov, štero si je sám napravo. „Bodimo popolni, kak je naš Oča nebeski popolen.“ Išči-mo božo volo pa kda jo spoznamo, jo spunimo tüdi radi, naj bo obilneša pravica naša pa mi z obilnešov pravícov v srci bole lübeznívi našemi Bogi.

Bojna.

Marijin i Srca Jezušovoga mesec sta nepretrgane zmage rósila na našo vojsko. Nikdár naj nam ne minéta iz spomina. Naše čete so zmagovito napredüvale i v dvojem mesti prestopile na novo rusko mejo, v Besarabiji i od *Sieniawe* na pa zevzéle *Tarnograd*. Naši slovenski dečki so tüdi tam, eden nam je celó navdüšeno na znánje dao, da je preko-račo mejo i viteško šo naprej v sov-

ražnikovo zemljo. — Ponávlam pri teh lepih uspehah i „hvala večnomi Bogi“ — „ne zvisimo se, ne pripíšimo lastnoj moči té pridobitve. Bog je je dao“.

Važnejša poročila zadnjih dnévov so sledéca:

Delo naših možarov. Vlovleni ruski častnik je pripovedávao, ka naši možarje strahovite včinke napravijo, kam zletijo. Ne samo, ka strelni jarek popolnoma vničijo, v šteroga strel püstijo, nego ešče zajaj stoječe zvézne jarke vničijo nateliko, da niti sledü več ne najti prvejše skopaline. — Je čüdo zato, če se sovražnik ne more vstávljati tem ognjemim zemelskim peklom?

Pot v Lemberg je vsikdár kračiša. Od Jaroslava na shod 50, na severnoshodno stran pa 30 kilometrov daleč so prišli že naši. Rusi se pri Ravaruski i Grodeki spravljajo vküp na obrambo. Grodek je tüdi našim prišo do rok.

Na Rusko-Polskom so nemci pri *Mariampoli* odbili ruski napad, več občin zevzeli i 2400 sovražnikov vlovili.

Pri Zurawno-ji v Jüznoj Galiciji so rusi naše malo nazaj porinoli.

Na taljanskem bojišči so taljanski napadi menjši postali. Vidijo, da ne ide tak nalehei boj, kak so si oni míslili. Pokoj je tüdi potreben, naj morejo svoje mrtvece zakopati.

Taljanski kral kotriga francozke akademije. Francozka akademija *Institut de France* je Viktor Emanuela, taljanskoga krala med svoje kotrige zbrala. Kral je zvolitev sprejeo i tak njegovo imé na večni spomin ostane zaznamjeno v toj šoli vučenosti.

Pi prekopi Labassé so nemci junaško odbili angležke napade i obdržali svoje postojanke.

Nemški podmorski čun U 14 so angleži potopili, 44 moštva rešili pa vlovili.

Med rekama Dnjester i Pruth so naši osemkrat odbili ruski napad. Sovražniki se ne posrečilo, da hi naše čete nazajvrgejo v Bukovino, mogo je pobegniti s pred našega izvršnega strelanja i zgubo 8 častnikov 1002 prostiva vojáka, štere so naši zgrabili i zveli so njemi tudi 3 strojne puške.

Pri reki Soči, ali Isonzi na Goriskom so talijani močno začeli na novo napadati, a odbiti so. Pi *Plawi* so je naši vrli dalmatinci dobro naklestili. Na *Krnskoj* gori je sovražnik jáko velike zgübe meo. Pri *Monfalconi* so talijani raztrelali gáte prekopa, zdaj pa iz *Campalone* železince obstrelavajo.

Pri Dardanelah so türki tri angležke podmorske čune potopili, štéri so tam začeli krožiti i nevarni biti.

Keliko vlovencov mámo. Pri nas i na Nemškem je vse vküp 1 milijon 610 jezér vlovencov. Med temi 1 milijon 240 jezer rusov, 255 jezer francozov, 24 jezer angležov, 41 jezér belgijcov i 50 jezér srbov.

Nova meša na Tišini.

(1915. jun. 20.)

„Veséli se moj narod slovenski, ár si páli dobo dúhovnika iz svoje krvi“ . . . „Drági brat v Kristuši, spomeni se z svojega pokojnoga plivanoša, ki je v tebi dúhá dúhovniškoga pozvanja obüdo.“

Té reči slávnostnoga govornika, Slepec Ivana, sobočkoga plivanoša i sobočke okrogline ešpereša mi obüdijo v srci blági spomin pokojnoga Ivanóczyja, kda popisati namenim prvo sveto mešo Hauko Jožefa, vučenika njegovoga, koga je pokojni z svojimi navuki podpirao duga leta, naj postáne celi dúhovnik. Na pokojnoga mislim . . . zahvalnost me véže; . . . v tišinskoj fari se müdim i radostno vživam dúh pokojnoga.

Stárodavna slavna t'šinska fara se je znova svétešnje oblekla. I oblekla si je veselja opravo. Žalni obleč je slekla, štere dúh njej je dozdej srce trpo zavolo zgübe nepozabnoga dúšnoga pastira, Dr. Ivanóczy Franca, i veseliti se je začéla v pokojnoga dúhi. Obrisala si je suzne oči, odprla pobito srcé, podignola glavo pobešeno . . . podignola proti oltári, naj vidi pri tom lepom deli pokojnoga bistre pámeti eno drügo, še lepše delo pokojnoga srca, novomešnika iz šole njegove gojenca njegovoga srca, uročnika njegovoga dúha, tistoga dúha, štéri je ne poznal drügo, kak lübiti Boga i svoj celi vogrski dom, posebno pa milo rojstno slovensko krajino ž njegovim narodom, čeravno njemi je za to nesebično lübézen pri-

voščila največkrat samo krüh pregánjanja i pilo tihih súz tak cerkvena, kak svecka oblast. V nesebičnom, pravom, Kristušovom dúhi je odgojio vse dúhovnike, pokojni ki so iz pod roke njegove se püstili na peroti i zleteli v svetišče Gospodovo, v te „prijétne šatore“, naj v njih težavno, ali najlepšo službo Večnoga Pastira prevzemejo i pasejo nemrtelne dúše na pašniki večnih resnic i je pripasejo do vrat večnoga nebeskoga blaženstva, V tom je odgojio tudi toga slednjega, *Hauko* Jožefa. Dužnost zahvalnosti lastne i vnogih drügh dúhovnikov do pokojnoga mi je obüdila pri novomešnoj predgi misli i čüstva do njegove bláge dúše ségajoča, pri šterih kda si obrišem edno suzo v zahvalo, da sem na strani pokojnoga najšeo pravo pot z vnogimi vréd i zavetje za razvijanje navdúšenoga mladodúhovniškoga srca, — to drügo stočim od radosti, ka je pokojnoga del dobo novo moč, se povekšao njegov dúh v novomešniki, *Hauko* Jožefi.

Te misli mi je prigнала pod pero lübézen do pokojnoga velikoga moža i branitela celoga slovenskoga lüdstva brez razločka vere, pred bi začeo popisati zgodbo nove meše, naj v vsakom slovenski, posebno pa v vsakom tišinskom fárniku obüdim tistoga dúha, v šterom je pokojni hodo i vodo dúšice.

*

Na novo mešo smo dobili sledeče lepo slovensko vabilo:

Hválen bodi Jezuš Kristuš!

Z bože milosče sam vreden bio se včakati veseloga dnéva, gda oprvim prikážem svojemi Zveličari to nájsvetešo daritev. Z lübeznostjov Vas prosim, vdeležite se mojega veselja na dén moje prve sv. meše, jun. 20-ga, v nedelo na Tišini; s svojov nazočnostjov me pa počástite pri prostom goščenju na mojem rojstnom domi v Frankovcih!

Nájsveteše Srcé Jezušovo naj bo z vami! Frankovci.

Hauko Jožef novomešnik.

— Bogali smo i smo priromali tém raj k Mariji Tišinskoj, ar nas je novoga plebanoša, Vadovič Rudolfa lübézen po večkratnoj prošnji celo prisilila na to.

*

Nove meše den je sühoj, dežjaželnój, razpokanoj zemli prineso nebesko roso, posebno v Zalavskih krajinah. Prijetno pot, bol hladno vremen so meli romari té dén, ki so v neštetoj vnožini prihajali, da bi zadobili blagoslov prve svete meše. Iz daleka so prišli, od vseh mej slovenskoga prebivalstva na Vogrskom. Vidili smo celó možáka z Büdinec, z toga vsigdár zelenoga, groskoga *Bojnečkoga*.

Novomešnik, je v procesiji pelao svoje veščake v lepo okinčano vsigdár čisto cerkev, šteroj so se i iz sosednih vesnic pridružili dobri verniki. Od rojstne hiše, kre lepe Marijine kapelice, skoz umetno narejenoga slavoloka, štéroga slovenski napis je pozdrav noso za novomešnika, po ravnem, bogato naklajenom žitnom poli se je razvijala v pobožnih molitvah i pesmah procesija k materi slovenskih cerkva na Tišino. Novomešnik z povešenov glavov, v nepopisno svéte misli zatoplen stápla po domačih tleh, kde je že telko stopnj napravo, na šteroj ga že telikokrat od dávnih časov očarneli cerkveni zvonik gledao i vábo . . . ali v takšoj časti, kak dnes, še ne . . . dnes ga té dobro poznáni stári prijatelj z svojim zvonskim jezikom tak milo, vesélo i tak blaženo zové, kak nikdár prle ne . . . po celoj dúši novomešnikovoj zadoni dnes té njegov glás: Pašči se novomešnik, Jezuš te čaka na oltari, pri šterom boš prvič stao v časti njegovoj i ponavla delo njegovo odrešilno . . . pašči se dúša, Srce Zaročnikovo po tebi hrepene . . . I novomešnik zarazmi te glas, pobüdjava si v srci med potjov vroče želé do lübitela dúš, do večno lübečega Srca svojega Gospoda i kda se njemi dúša kople i čisti v teh sladkih i svétih čütilah, ga vetriček ráhli pozdrávla, kak pšenično že se zoréče vlatovje v valove zazible proti njemi i ga opoti: to zrnje boš noso v posvečenih rokah i sad naših goríc, odkod pišem prot tebi . . . oh nosi, nosi ga dugo i hráni ž njim dúše mili rojákov, dobrih slovincov.

*

Ob deseti se je začéla nova sv. meša pred Nájsvetejšim. Novomešnika je pobožno v odo pri njej Vadovič Rudolf, domači plivanoš, dvorili so njemi pa Slepec Ivan ešpereš i plivanoš sobočki, Horvat Jožef martjanski, Čačić Jožef črensovski, Haukó András zalagyömörövski plebanošje, Lehko Štefan i Berdén Andraš beltinski kaplanje, Kühar Rudolf, Bašša Jožef i Godina Ignác bogoslovci pa podpisani. Po evangeliji je bila predga, štéro je držao Slepec Ivan ešp. i plebanoš. Predga je više vse hvale lepa bila, štéro v njej celoti objávi Marijin list. Govornik je v svojem govori razprávlao dužnost trojo dúhovniško pri služnji sv. meše, pri delitvi svesto i pri glašenju vere pa žalosti i radosti pri teh spunjávanju. Genjenost src, od lepíh rečih nastanjeno, je glasno odkrivala rosa iz oč poslušavcov.

Po predgi se je nadaljávala sveta meša, pri šteroj so zaistino le popevali. Tak orglanje, kak popevka je brez

falinga bila; za oboje ide hvala *Antauer Ignaci*, učitelji i namestnoma školniki.

Po dokončanoj meši, pri šteroj je novomešnik svoje stariše, sestre i brate prečisto, je té pa duhovnike blagoslovo. Po kratkom odpočitki je pa blagoslovo tudi zvnaj cerkvi verno ljudstvo.

*

Obed za duhovnike je bio pri gostoljubnom domačem plebanoši, ki je med obedom primicijanta toplo pozdravo i njemi voščo stanovitnost v vseh jakostah duhovniških, kak njemi je slavnostni govornik razpravo. Novomešnik se je v odgovori lepo zahvalo domačemi plivanoši za pozdrav i voditelstvo verno pri svetoj meši, govorniki za lepo predgo, svojemi strici, Hauko Andraši plivanoši za očinsko skrbilivost i podporo, brez štere svojega cila ne bi bio mogeo dosegnoti i vsem duhovnikom pa bogoslovcom za dvorbo i nazočnost, z šterov so svečanost dneva podigavali. Za časa obeda je prišo tudi brzjavni pozdrav od dr. Rogač Ferenc, pušpekovoga tajnika novomešniki.

Ob poltreh so bile večernice, štere je držao Berdén Andraš, beltinski kaplan i šterih so se z novomesnikom tudi duhovniki vdeležili z ednim novim gostom, Krantz Jožefom, sobočkim kaplanom. Po dokončanih večernicah pa so duhovniki i svecka inteligencija iz sosednih občin, z starim učitelom novomešnika, Völgyi Ferencem tudi počastili z vojim obiskom novomešnikovo rojstno hišo v Frankovcih, kde so se poznanci i rodbina novomešnika pri lepih slovenskih pesmah nedužno veselili i Boga hvalili, ka se njim je dao včakati tistoga dneva, kda v svojoj srdini smejo pozdravlati duhovnika, Kristušovoga namestnika.

*

Okoli zdravemarje zapüstijo duhovniki eden za drugim veselo hišo novomešnika i se vračajo domo. Zvonika jeziki brunčevni spregovorijo v tišinskoj cerkvi, njuvi glasovi se razlegajo po lepoj mürskoj dolini i v zahvalo, ka je dobila tá fara i cela slovenska krajina znova pastira duševnoga, milo popevajo: zdravo Marijo. I kda jo prepevajo, „lehko noč“ voščijo tistim našim bratom slovenskim, ki so za lepo našo vogrsko domovino na bojišči svojo krv prelejali i se v večnost odselili i kričijo po močno obrambo nebeske matere za vse naše na bojišči ali v bolnicah se nahájajoče, trpeče, mirajoče vojake, ka bi njim na dén našega veselja tá dobra nebeska mati dala občutiti, ka je dnes človek ž njuve krvi stao prvič pred oltarom i molo za njé.

Klekl Jožef, vrednik.

Dom i svet.

Ministerske odrédbe. 1. Vogrsko kralesko ministerstvo je pod št. 2072/1915 dánoj odrédbe zastavilo vso letošnjo pšenico, žito, oves i mešanico žita pa pšenice (kétszeres.) Poleg te odrédbe se ne sme imenüvano zrnje odati drugomi kak a) za domačo potrebočó onim, ki nešo nikaj, ali nej zadosta pripovali do 15-ga septembra; i b) družbi od vlade potrđjenoj (Haditermény Értékesítő Részvénytársaság. — Vojni pov Tržeča Družba) po ceni od vlade določenoj. Vsaki gospodar si pa sme iz imenüvanoga zrnja obržati skupno 18 kil na mesec za edno osebo njegove družine, zvnatoga semen za sejanje i za vpréžno ali vozno márho, ne pa za krmlenjë potrebni pov. Imenüvana družba da tudi kaporo i posojilo po meri od ministerstva določenoj oddajalcom naprej. Ministerstvo bo v toj reči ešče bole naténčne odrédbe tekem časa dalo. Prestopači odrédbe so kazni podvrženi, štera stoji iz 600 koron plače i dvamesečne voze.

2) Poleg odrédbe finančnoga ministra pod št. 52.600 se dáča dopüsti onim, ki so brez lastne krivde ne mogli konči edno tretjino svoje zemlje obdelati ali pa pove (tudi krme) pod streho spraviti. Zglasiti se trbe pravočasno pri notariuši.

3) Ministerstvo je dalo mlinom dovoljenjë, da odsehnao smejo opet čisto zrnje mleti brez mešanja.

Türsko. Carigradi so obesili 20 armencov, ki so se zarotili proti türskoj držávi i namenili Armenijo od Türčije odtrgati pa samostalno napraviti. Med obešenci je eden ruski podložnik.

Amerika. V amerianskih arzenalah napeto delajo strlivo, oboražajo ladje pa najémlejo mornare.

Angležko. Angležka vlada prosi 250 milijon fúntov sterlinga na potroše naloge, ár šče boj z zmágov dokončati.

Grčko. Grki se bližajo *Berati* v Albaniji, kaj jako vznemirja talijane. — V državni zbor so zvolili 100 poslancov vladne stranke, 193 Venizelosove stranke (ki je naš sovražnik v tom boji) i 23 drugih menjših strank.

Horvacko. Državni zbor horvacki je pozdravo apoštolskoga krala, v šterom pozdrávi izjávi želo, da bi se kraljevčine od Horvackoga odtrgnjene k njej nazaj prikapčile. (Dalmacija itd.)

— Na tožbo Radič Štefana poslanika, ka so se v Fiumi i Zari talijanje z horvackih vojákov norca delali i njim nošnjo horvackih zastav ne dopüstili, je baron Škerlec, ban horvacki odgovoro, ka je v toj zadevi že gučao

z našim ministerskim predsednikom, ki je že túli red napravo, ka se proti junaškim horvackim četam več ne bo ta krivica godila od strani talijanov.

Dvetoletnica estergomskoga knezoprímaša časti. Leta 1715-ga junija so vogrski redovi i oblastniki v pravdo vpelali na želenje Karola krala, ka de odsehnao estergomski (ostrogonski) pušpek nošo čast kneza, ali vojvode (hercega.) Da je prvi pušpek na Vogrskom, ma ime *primas*, da je pa tudi knez, ga imenüjemo za *knezoprímasa* (po vogrskom hercegprimás.) K dvestoletnici je *Jarkovich* Bela, minister bogočastja lepi pozdrav poslao Dr. *Chernoch* Janoši, knezoprímasi, „pravomi domolübcu i višjemi pastéri“, ki se je na pozdravi toplo zahvalo. Svojo zahvalnost je z temi lepi rečmi dokončao: „V nepretnganoj molitvi prosim Gospoda Boga, naj se teško skušavan narod po končnoj zmági včaka tistoga blaženoga časa, kda bom mogoči se Njemi zahvaliti za junaškomi narodi dano obrambo i pomoč.“

Črnagora. Siromaška Albanija je zgübila svoj samostalni obstanek. Srbi ido proti Durazzi, grki proti Baroti, kak smo poročali, mali črnogrci pa proti Skadri (Skutari) ti zadnji so zasedli obrežje reke *Bojane* i več postojank na bregi *Tarabos*. — Talijane to jako peče i nas krivijo, ka mi to dovolimo. — Mogoče je. — Taljani pa že strelajo albansko obrežje, naj bi naši ne mogli orožja dati albancom i tudi ládje pošilajo za osvojitve albanije. Kaj bo z toga? Ne njevka med zavezniki?

Glási.

Vrle deklíne. Vučak Marija z Krašič je med tamošnjimi deklinami nabrala 21 K 20 f. na naš samostan. Mesto gizde v obleki i krčmenoga pohanjanja so si ráj na sv. Družine, Jezusa, Marijo i sv. Jožefa mislile, ka bi za svoj dar sprosile od njih za sébe i naše mile vojake obilno nebeske pomoči. Kak lepo jo to. — Imena darovnic objávi Marijin list.

Od naših vojákov. Horvat Jožef, Puhhan Ferenc, Vogrin Martin z Bogojine, ki so v Przemysli bili, se na Rusoskom nahajajo v pokrajini *Turkestan*. — Tkálec Vilmoš, črensovski školnik so z Moskve v Nižni Nowgorod prestávljeni. — Škafar Jožef z Beltinec, je v sobočkoj bolnici. — Gumilár Alojz z Petánc je mro v Ungvári.

Tolvájija. Na Krájni v trgovino Klekl Bare so vudne vdrlí i do 160 koron gotovčine odnesli. Krivijo taljane.

Boža služba v Črensovcih bo zdaj v nedelo i v tork v sledečom redi: 1. meša ob šesti, druga ob sedni pred Najsvetejšim i tretja ob deveti.

Vnedelo na beltinskem prščénji bo V. č. g. Klekl Jožef, reditel Novin slávnostni govornik.

Glas z Odránec. Tak v zčetki mojega pisanja Njih najprle lepo dam pozdraviti z etimi rečmi: Hvaljen bo Jezuš Kristuš, to je moj t prví glas šteroga ščem poslati pred Njihov mili obraz, tak z etimi rečmi Njim lepo zahvalim dühovni oča na Njüvih lepi navukaj, štere nam slovencom glasijo v Marijinom Listi i v Novinaj, tak Njim tüdi z srca v dühi küšüjem Njihove drage, delavne roke, štere telko dobra delajo za nas slovensko lüdstvo. To Njim dan znati g. Vrednik Novin, ka se mi drügo nikaj tak ne vidi, kak to ka telko čtem v svojem maternom jeziki, zato Njim pa želem jas, kak čitatelj Marijinoga dista od Boga ino Marije edno lübo zdravje i dugo življenje pa na Njihovom deli srečno naprejenje.

Dale Njim pa to dam znati, ka mamó mi eti v našoj vesi tüdi ništerni par pribežnikov, tej nepoznani v nevolaj obdani lüdi, šteri so tak, kak tiste ptice šterim nepriatel jastrb gnjezdo razmeče, takše sirmacije so zdaj tej, šteri so mogli svoje zemelsko imanje povrčti, pa pobegnoti v te nepoznani kraj, pa eti se njim vsaki smilüje, je hodi gledat, a ništerni je pa samo gledat, hodi ne dá njim pa nikaj. To je nej dobro, lüčke nevole gledat hoditi, pomagati pa nej, to znan Bog na dobro ne računa, zato Njih lepo prosim Vrednika Novin, naj opomenijo naše slovensko lüdstvo, naj pomaga tem nesrečnim, ka ne do gladni sem-tam po vulicaj hodilio, (Hvala Bogi, dozdej smo samo smilenost zvedili do beguncov od našega lüdstva stráni prav junaško smilenost. Če pa bi se kjer trdo srce najšlo tisto se naj omehči po teh rečeh. Vrednik.)

Da smo mi eti v slovenskoj krajini hvala Bogi nej v takšoj nevoli, ka ne bi meli kaj dati za jesti, za to nas Bog naj odslobodi te nevole, ka mi tüdi ne vemo, kak nam pride, mi smo tüdi na takšem vetri, ka dnes vütro smo eti doma v méri, po jütri nam pa neprijatelj zna glas dali: ognite se mi. Zato se nas smili Srce Jezušovo, ali či nemo bole za Bogá živeliti si drügo ne zaslužimo.

Pa to Njim dam znati ka tüdi sam večkrat včino, kak nas opominajo naši dühovnicje svoje farnike, naj bi dali na vojno posojilo, pa tüdi z dobre vole na ranjence, delanezmožnim vojakom na podporo; da pa takši lüdi malo najti ka bi dali na pomoč vojski, nej samo v našoj fari nego po vsej faraj se najdejo takši modri, ki etak güčijo proti tomi, mam jas peneze, pa ne dam na posodo, s kem bom pa te tržo, pa te ne bom meo v bankači penez, pa tak ostane lüdstvo nezahvalno svojim sorodnikom vojakom, čeravno

tei telko trüda i nevole, strahote pretрпиyo za domovino i za vero. (V želežnoj županiji je sobočka okroglina, kde slovinci pebivajo eden milijon koron dala na vojno posojilo kaj je više vse hvale vredna šuma: zalavski slovinci so zvün bogojan čarovskopi bili. Vrednik.)

Nove dvekrone papirnaté banke so tiskane, štere so močnejše od prvejših. Raztrgane prvejšé banke bankárna vküppobira.

Kolera. Med vlovlenimi rusi se širi kolera. V Kermedini jih je več mrlo od njé. — V beltinskoj fari kre Müre je tüdi spodoben beteg nastopo, šteri že tüdi žrtve má, ali ne je ešče dognáno, je li šteri od kolere mro, ali nej, — droba so poslana v Budapest v bakteriologični zavod na preiskavo — da so v ednoga želodci samo žganico pa pivo najšli, ne pa hrane. Mogoče zato, ka njim je ta zakunjena žganica obškodila, štere pilo se tak strášno širi naj to šlabo dolnje lüdstvo ešče bole oslabi. — Dolenci opotite i predranite se! Ne pijte žganice, štera vam düšo i telo na nikoj správla.

Plemenita srca. Sakovič Jožef z Vadarec se je zglaso, da šče edno vojaško siroto za svoje vzeti i jo odgojiti. — Žerdin Štefan z Velkepolane, ki pri 20. domobrancih slüži pod 315. poštnov številkov na bojišči, nam je naznano, da plača na Marijin list za družino Serpak Matjaša, svojega siromaškoga pajdáša z Draškovec.

Nej dobra varčnost je, či trpimo glavobol, bolečine v vühaj, reumo, protin, zobobol itd., pa je ne skušamo odpraviti. — Zavolo teh bolečin zgübleno vreme pa oslabljenje delavne moči nas dosta več stane, kak pa či bolečine včasi začnemo odpravlati s Fellerovim „Elsa-Fluidom.“ — To izvrstno domače vrastvo proti očesnim bolečinam, proti šümlajci v vühi, proti brezsnenost itd. jako dobro pomaga. — 12 glažkov se dobi za 6 koron franko pri lekarnari E. V. Feller, Stubica, Centrala 146 (ž. Zagreb), pri kom se tüdi proti zaprtji pa proti bolečinaj v ledevlaj itd. lejko naročijo Fellerove „Elsa-kruglice“ 6 škatul stane 4 korona 40 fill. — Za lastne skušnje preporačamo čitatelom ta preskušana vrastva, štera nindri ne bi smela menkatati, zato ka obe vküper tvorita pravo domačo lekarno.

Najnovéše.

Lemberg glavno mesto Galiciji smo med groznom boji, v šterom si je eden vogrski regiment najvekšo diko spravo, v torkosvojili. Prebivalci so s velikim veseljom sprejeti sloboditele. Protisnik je v krasnom glavnom mestu nikaj nej pošködo. To imenitno zmago vsepoved navdüšeno slavijo.

Pošta.

Magyar Ferenc, rojen 1. 1894. ki je slüžo v 83-em pešpolki v šestoj stojni, je ranjen. Mesto, kde se vrači, je nej ešče naznanjeno.

Vsem. Polleta je minolo., Zaostano naročnino terjamo, novo pa prosimo. Na polleta se dobijo Novine za 1 K 50 fill. Naročniki Marijenoga lista plačajo samo 1 K če jih več dajo voziti na eden naslov.

NOČI BREZI SPANJA.

Najslastnejše krepčilo, štero je človeki naklonila previdnost, je sen. Kak prerorjeni, pokrepčani pa dela veseli se zbüdimó po zdravom spanji, pa kak trüdni, nevolni pa onemogli se zdignemo, či smo vnoči nej mogli dobro spati. Noči brezi spanja mamó večkrat zavolo valüvanja krvi, nervoznosti, penapora itd. ali pa zavolo reumatični, protinskih, neuralgičnih bolečin, glavobola pa bolečin v guti, pa v vseh teh hipaj je svetüvati, ka si s Fellerovim „Elsa-Fluidom“ odpravimo zrok pomenkanja spanja. Z lastne skušnje ga lejko najbolje preporačamo, zato ka pomiri, očrstvi, pokrepča živce, odpravi glavobol pa migreno, nam da mirno, edna komerno spanje pa se je tüdi v vnoгих drüгих pripetljaj skazalo kak drago domače vrastvo.

To nam svedočijo najbolje zdravniki, od šterih med drüгими piše gospon dr. M. David, mestni zdravnik v Sienomi pri Jaroslavi, ka najbolje preporača Fellerov „Elsa-Fluid.“ Gospon dr. Neugebauer v Beči VIII., Laudongasse 42., ka je 33 letnomi na zavapnenji žil odvodnic trpečemi človeki preporačov Fellerov „Elsa-Fluid“, šteri je betežniki dobro slüžo.

Svojim čitatelom tüdi lejko samo preporačamo, naj majo to poživljejoče vrastvo vsikdar pri rokaj, ke je jako lejko zato ka stane 12 glažkov samo 6 koron franko.

Obednim naročimo tüdi lejko preskušene narahli odvajajoče, krv čiščüjoče rabarbarske kruglice znamenjom „Elsa-kruglice“, 6 škatulic za 4 korone 40 fill. franko, oboje pa samo pri lekarnari E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. (ž. Zagreb.)

— — — gilir.

SREČNE

so samo matere, štere majo zdravo, lepo pa krepko deco. Či je pa štero de slabo, süho pa betežasto, tisto hitro po more k sebi Fellerov pravi škučin olj, šteri da moč, poveksa žmečavo tela pa je utrdi proti betegom. Deca pa odráščeni, ki so slabe krvi, krastavi, mozolnati jako radi jemlejo to vrastvo, zato ka nema nikšega düšča, pa je brezi teka. Nádaajočim materam dela mleko pa novo moč. Čisti, nego zaistino pravi škučin olj najbolše ka kovosti, kak je te, je po izjavi vnoгих zdravnikov dozta bolši, kak so drüge emulzije pa mešanice. Te ma vsakojački več zdravilne moči v sebi. 2 glažka pošle za 5 koron franko lekarnar E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. (ž. Zagreb.)

GROZNA

je nevarnost, či nam vlasje dol idejo ali pa či poredci rastejo, nego tista nesreča, gda vlasje zgübjijo svojo naravno lepoto, pa človeka včiniyo zavolo toga nekepešnoga pa starovičnoga, ta nesreča dosegne samo tiste, ki si vlase zenemarijo. Što šče zato dobiti obilno vlasí, tistomi preporačamo. naj rabi pravo Fellerovo tannonchino „Elsa pomado za vlase.“ Vnogo jezer lüdi hvali to vrastvo, štero zabranani, ka se na glavi ne delajo lüske, pa ka vlasje ne kaplejo vó, Trde, redke vlase napravi mehke pa goste, nazaj njim da pravo farbo pa lepoto pa zabranani, ka bi pred časom postali seri. Škatula stane 1 K, 60 fill., močnejše kakovosti II. stane 3 korone. Za mustače preporačamo Fellerovo mazalo za bajusi, škatula 50 fill. Pravo se dobi samo pri lekarnari E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. (ž. Zagreb.)